

РЕШЕНИЕ

№ 4582

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 14.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2352** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК). във връзка чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ)

Образувано е по жалба на Х. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица] /безистен/, етаж 2, чрез представител по пълномощие адв. М. Н. срещу Решение № 2542/06.02.2023 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са наведени оплаквания, че административният акт е незаконосъобразен като постановен при съществено процесуално нарушение и противоречие с материалния закон. Оспорва се извода на административния орган, че Турция се явява трета сигурна държава по смисъла на пар. 1, т. 9 от ЗУБ. Твърди, че в акта липсва преценка дали при евентуално връщане на г-н Х. в Турция, същият е защитен от връщане в С., където доказано за него съществува риск за живота. Изтъква, че водещи неправителствени организации документират случаи на принудително връщане на сирийски граждани от страната на турските власи в С.. Излагат се доводи, че Турция не е сигурна трета страна за сирийските граждани по смисъла, заложен в Директива 2012/32/ЕС и ЗУБ. Сочи още, че при евентуално връщане на Х. Х. в С., той ще бъде насилствено мобилизиран в армията, за което вече е бил призован, но не се е явил, защото е напуснал страната. М. решението да бъде отменено, а преписката да бъде

върната за повторно разглеждане на компетентния орган и произнасяне по молбата за предоставяне на международна закрила.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява лично, представлява се от адв. Н., който поддържа жалбата. Не претендира разноски.

Ответникът, заместник-председателят на ДАБ, чрез юрк. Д., отрича основателността на жалбата. Не претендира разноски.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба, вх. № РД09-В-1023/14.09.2022 г. /л.67/ за международна закрила, подадена от жалбоподателя до председателя на ДАБ при МС. На същия ден е съставен регистрационен лист, в който е отразено, че кандидатът е гражданин на С., роден на 15.04.1198 г. в [населено място], С., гражданин на С., арабин, мюсюлманин-сунит, женен, със средно образование. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3, предвид, че кандидатът при регистрацията му, не е представил документи за самоличност. Впоследствие, в хода на административното производство същият е представил фотокопии на карта за самоличност /л. 45/.

Съставена е Евродак дактилоскопна карта № [банкова сметка]. от 17.09.2022 г. Кандидатът е запознат срещу подпис на 14.09.2022 г. /л. 64/ и с указания относно реда за подаване на международна закрила, който ще следва, за правата и задълженията на чужденците, търсещи международна закрила.

На 14.09.2022 г. до Х. А. Х. е изпратена и покана за провеждане на интервю.

На проведеното на 13.10.2022 г. интервю, за провеждането на което е съставен от протокол от проведено интервю с рег. № УП4293/13.10.2022 г. с участието на преводач, кандидатът заявил, че е напуснал С. нелегално за Турция през месец март 2022 г. Установил се е [населено място] за период от около четири-пет месеца, където е работил във фабрика за пластмаса. Твърди, че трудно се живее в Турция – децата не могат да посещават училище и заплатите са много ниски.

Посочва, че е получил от властите карта за временна закрила и че сега семейството му, родителите му, братята му и сестрите му живеят в [населено място]. Пояснява, че заради дискриминация и ниски доходи в началото на месец август 2022 г., с помощта на трафикант е прескочил граничното телено ограждение и е преминал не по законоустановения ред на територията на Република България. Добавя, че е продължил нелегално пътя си до С., където е задържан и върнат в страната ни. Допълва, че целта му е била да стигне до Германия, където има по добри помощи. Декларира, че това е първата му молба за международна закрила и че не е подавал такава в друга държава. Посочва, че през 2012 г. в [населено място] е сключил граждански брак с Маха А. А., [дата на раждане] в същото село. Пояснява, че имат две деца, които живеят в У., Турция и че сега съпругата му е бременна с третото им дете. Изтъква, че сега в селото М. има бомбардировки, като един срещу друг воюват „свободната армия“ и сирийската редовна армия. Обяснява, че ако му се наложи да се завърне в С. ще бъде мобилизиран в армията и може да загине. Декларира, че желае да получи международна закрила в Република България и че ако има мир ще се върне в държавата си на произход.

Издадено е Решение за настаняване № 85/14.09.202 г. от Директора на РПЦ – [населено място] по отношение на Х. А. Х. и заповед за краткосрочно настаняване на

чужденец в звено за краткосрочно настаняване на СДВНЧ към „Миграция“ – МВР. Издадени са формуляр за идентификация и оценка на нуждите, амбулаторен лист, молителят е запознат срещу подпис с Указания за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ и допълнението към тях.

С молба, с рег. № УП4293/16.09.2022 е уведомен директора на специализирана дирекция „М“ – ДАНС за подадена от жалбоподателя молба за международна закрила и е поискано становище. Видно от писмо № М-1801 от 25.01.2022 г. /л. 44/ на директора на Специализирана дирекция „М“ – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на Х. А. Х., в случай, че същият отговаря на условията по ЗУБ. Със Становище от старши експерт в отдел „ПМЗ- кв. В.“ до заместник-председателя на Държавна агенция за бежанците на Министерски съвет е направено предложение на чужденеца да му се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното в настоящото производство Решение № 2542/06.02.2023 г. заместник председателя на ДАБ-МС, на основание чл.75 ,ал. 1, т .2 и 4, вр. с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. А. Х.. Приел е, че по отношение на кандидата не са налице предвидените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец. Не са установени и основанията за закрила по чл. 9, ал. 1, т. 1-2 ЗУБ. Молбата е разгледана и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут при наличие на тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие, в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт в страната на произход на кандидата.

Според административния орган не са налице субективните и обективни елементи на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ и е направен извод, че кандидатът за закрила е напуснал Турция единствено по лични и икономически причини - в търсене на по-добър живот и не е изтъкнал никакви лични опасения от преследване нито в страната си по произход, нито в Турция, където е живеел. Приел е, че сочените от кандидата причини за напускането на страната му по произход и държавата Турция, в която е живял не отговарят и на разпоредбите на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ.

Въз основа на данните, изложени в справка с вх. № МД-656/17.10.2022 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, административният орган е направил извод, че въпреки известни затруднения свързани с регистрацията на сирийските бежанци, породени от големия брой кандидати, турската държава полага усилия на търсещите закрила да бъдат осигурени здравни, социални и образователни услуги.

Според административният орган в случая не са налице и предпоставките на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1. Т. 1 и т. 2 от ЗУБ, като срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти на С. и Турция, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства.

В решението още са изложени мотиви, че причината, поради която Х. А. Х. е напуснал С. през месец март 2022 г. е съществуващата опасност от тежки посегателства срещу неговия живот и личност поради наличието на въоръжен конфликт в тази страна. Тази опасност обаче не е непосредствена, тъй като чужденецът е прекарал повече от пет месеца от живота си на територията на Турция, където и сега живее семейството му и всичките му роднини, без да съществува риск за

сигурността му. Анализът на приетите след 2013 г. закони в Турция сочел, че страната предоставя т. нар. „временна закрила“ на бягащите от войната сирийци. Молителят е пребивавал повече от пет месеца в Турция - държава, различна от държавата му по произход и същата представлява „трета сигурна държава“ по смисъла на § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

Като част от административната преписка са изготвени от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС справка с вх. № МД-778/25.11.2022 г. /л. 32/ относно Сирийска арабска република за общото положение в страната и актуална обществено-политическа и икономическа обстановка, спазване на човешките права, рискови групи и състояние на сигурността в страната, както и вх. № МД-6565/17.10.2022 г. относно Република Турция за общото положение в страната, ситуацията по отношение на положението на сирийските бежанци в Турция и как се отнасят турските власти в случай на връщане на бежанци.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства справки, изготвени от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ - МС, № ЦУ-802/09.06.2023 г. относно положението Сирийската арабска република /л. 86/ и справка от дирекция “Международна дейност” на ДАБ - МС, вх. № МД-778/25.11.2020 г. /л. 91/ относно общото положение на сирийските бежанци в Турция.

Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 13.02.2023 г., а жалбата срещу него е подадена до Административен съд София – град на 28.02.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок, доколкото последният е възстановен с Определение е от 25.04.2023 г. на съда на осн. чл. 161, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган при условията на делегация на осн. чл. 52 ЗУБ - заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, за което по делото е представена Заповед № 03-15/09.05.2022 г. /л. 21/. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона.

В проведените интервюта той изрично заявява, че не е бил обект на преследване от държавата, партии или организации или недържавни субекти, не е нямал проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата му принадлежност. От бежанската му история става ясно, че е напуснал С. заради войната, а Турция, поради тежкия живот там – по икономически причини. Семейството му живее необезпокоявано в Република Турция, никой не го е гонил или преследвал. От събраните доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, поради което липсват законови основания на същия да бъде предоставен статут на бежанец. Така, изцяло в съответствие с данните по преписката, административният орган е приел, че не се установява жалбоподателя да е бил обект на преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ.

Съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно основателността на молбата за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15 б. „в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С- 465/07/М. Е. and Noor E. vs S. van J./, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на

характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата- членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Между страните няма спор, а и от представената справка от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС с вх. № МД-99/19.02.2021г. относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в С. се установява, че в страната на произход С. съществуват проблеми, свързани с правата на човека, които включват незаконни или произволни убийства, произволна или незаконна намеса в неприкосновеността на личния живот; неоправдани ограничения на свободата на изразяване. Безнаказаността остава всеобхватна и дълбоко заложена в силите за сигурност, разузнаването и други правителствени служби. В справката се сочи, че политическите и гражданските свободи в С. са сериозно компрометирани от един от репресивните режими в света и от други воюващи сили в продължаващия граждански конфликт. Поради икономическото състояние в страната за обикновените сирийци е невъзможно да се снабдят с храна, лекарства и осигурят други основни потребности. Посочено е, че по информация от материал от сайта на Световната банка, конфликтът в С. продължава да предизвиква почти невъобразима степен на разрушение върху живота на сирийския народ и върху сирийската икономика.

Следователно е установено, че в С. е налице „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки цивилен намиращ се на тази територия сам по себе е изложен на реален риск от посегателство.

Въпреки това обаче, както правилно е отбелязал ответникът в обжалваното решение, конкретната бежанска история на жалбоподателя следва да бъде разгледана в светлината на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, съгласно който при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие.

В случая следва да се има предвид, че жалбоподателят е живял 5 месеца, два от които е работил, в Турция заедно със семейството си, което и към момента се намира там. Никой не го е гонил или преследвал. В Турция две от децата му посещават училище, семейството има достъп до медицинска помощ.

Като е съобразил информацията, налична в приложените по делото справки, изготвени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, зам.-председателят на ДАБ е стигнал до правилният извод, че Турция представлява „трета сигурна държава“.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в §1, т. 9 от ДР на ЗУБ, „трета сигурна държава“ е държава, различна от държавата по произход, в която чужденецът, подал молба за международна закрила, е пребивавал и няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение; е защитен от връщане до територията на държава, в която съществуват условия за преследване и застрашаване

на правата му; не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; съществува възможност да поиска статут на бежанец и при предоставянето му да се ползва от международна закрила като бежанец и са налице достатъчно основания да се смята, че ще бъде допуснат до територията на тази държава.

Видно от административната преписка, жалбоподателят е пребивавал необезпокоявано пет месеца на територията на Турция легално със семейството си, работил е около два месеца във фабрика за пластмаса в [населено място], има семейство, което живее в У., Турция – жена и две деца, а съпругата му е бременна. Х. А. Х. лично посочва в хода на административното производство интервю, че в Турция не е бил преследван и не сочи данни да са налице опасения за живота или свободата му поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. По собствено желание е напуснал Турция и не е бил принуждаван да се завърне в С.. Не е имал проблеми с полицията и властите, от които е получил документи за легален престой. Данните по административната преписка категорично сочат, че в случая не е налице опасност Х. А. Х. да бъде върнат в С..

От представената актуална Справка с вх. № ЦУ-809/12.06.2023 г. /л. 91/ за Турция се установява, че през април 2012 г. А. приема всеобхватен, вдъхновен от ЕС, Закон за чужденците и международната закрила (L.), който създава специална рамка за убежище в Турция и потвърждава задълженията на турските власти към всички лица, нуждаещи се от международна закрила, независимо от държавата им на произход, а според ВКБООН европейските достижения на правото в областта на убежището и миграцията са сно и видими в турското законодателство в областта на убежището, именно благодарение на тази реформа. В справката е посочено още, че за бежанците от С. турската държава прилага режим на временна закрила, който предоставя на ползващите се от него право на законен престой, както и достъп до основни права и услуги. Властите в страната работят в сътрудничество с ВКБООН.

Видно от справката още сирийските граждани, както и лицата без гражданство и бежанците от С. пристигнали в Турция, поради събития в С. след 28 април 2011 г., получават временна закрила от правителството на Турция. Сочи се, че „като част от режима за временна закрила, сирийските граждани, бежанци и лица без гражданство, пристигащи от С., които търсят закрила от турските власти, се приемат в Турция и след това могат да кандидатстват и да получат временна закрила от компетентните турски органи. При нормални обстоятелства въпросните лица няма да бъдат връщани обратно в С., освен ако те самите не изразят такова желание.

Тук следва да бъде посочено, че на основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представляват официални свидетелстващи документи и обвързват съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с тях, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

В случая преценката дали Турция представлява „трета сигурна държава“ е приложено след направена индивидуална преценка на случая на Х. А. Х., който повече от пет месеца е пребивавал и живял легално в страната и я е напуснал по

икономически причин, в търсене на по-добър живот – при проведеното интервю лично заявява, че крайната цел е била Германия, защото там има по-добри помощи. Налице е изискващата се връзка между кандидата и третата страна – Турция, въз основа на която връщането в тази страна ще бъде основателно. Там живеят бременната му съпруга, двете му деца, братята и сестрите му. Х. А. Х. е имал и възможността да работи там и в случая не се касае за транзитно преминаване през Турция, а е налице „смислена“ връзка между жалбоподателя и Турция. Решението на зам.-председателя на ДАБ е взето след проведено лично интервю и задълбочено изследване на личното положение на кандидата в тази трета страна.

В жалбата се твърди, че в доклада на Американския държавен департамент се сочи, че *„представители на НПО докладват случаи на бежанци, от които е искано подкупи, за да получат държавни услуги и случаи на бежанци, на които им е отказвано представянето на медицинска помощ“*, поради което според жалбоподателя, правото на достъп до медицински грижи за бежанци в Турция не е гарантирано.

На първо място, следва да бъде посочено, че цитирания доклад визира спорадични случаи, които видно от данните от Справка с ,вх. № ЦУ-809/12.06.2023 г. /л. 91/ противоречат на официалната позиция на турското правителство по отношение на сирийските бежанци, поради което за всеки получил отказ на медицински грижи, съществува възможност да сигнализира за това официалните турски органи. Според посочената справка всички сирийски бежанци, които търсят защита имат право на достъп и осигуряване на най-основните права и потребности като *„здравеопазване, образование, социално подпомагане, психологическа подкрепа и достъп до пазара на труда“*.

В жалбата се сочи, и че неправителствената организация А. И. е докладвала за стотици сирийски бежанци из Турция, които са били транспортирани против тяхната воля в С. през 2019 г. и 2020 г., поради което за Х. А. Х. съществува риск да бъде върнат в С.. Последното освен, че касае период, значително предхождащ датата на издаване на оспорения административен акт, не съответства на данните, изложени в приложената по делото актуална Справка с вх. № ЦУ-809/12.06.2023 г., а именно, че *„Всички сирийски бежанци в Турция са защитени от връщане, което означава, че никой сириец няма да бъде върнат в С. против волята му.“* В справката дори е посочено, че на 14 февруари 2023 г. турското правителство обявява, че възнамерява да позволи на пострадали от земетресението в Турция сирийци да се върнат временно в С., без да загубят своята закрила или статут на пребиваване в Турция. Още повече, че както е посочено по-горе в настоящото решение, чужденецът лично признава, че по време на престоя си в Турция не е бил преследван, не са били налице опасения за живота или свободата му поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, а Турция е напуснал по собствено желание и не е бил принуждаван да се завърне в С..

Нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство сирийският гражданин не е споменал основателна причина, поради която не би могъл да се завърне в Турция, като основно се позовава на това, че не знае кога може да го върнат в С., въпреки че има турски документи, работил е и семейството му е в Турция. Цялостният анализ на обясненията на Х. Х. доказва ясно и недвусмислено, че лицето е напуснало Турция изцяло по икономически подбуди.

В тази връзка, доводът, че по делото не е било доказано, че държавата Турция представлява „трета сигурна държава“ по смисъла на ЗУБ не се споделя от настоящия

състав. Административният орган няма задължение да събере всички възможни доказателства по преписката, а да събере достатъчно такива, които да мотивират издаденото волеизявление. От страна на оспорващия не са били представени никакви насрещни доказателства в защита на неговата теза.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, съобразил е разпоредбите на чл. 38, пар. 1 от Директива 2013/32/ЕС, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход и в Турция, като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението. Изводите на председателя на ДАБ-МС, че Турция е трета сигурна държава, поради което по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни. Оплакванията в тази насока се явяват неоснователни.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК във връзка чл.144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 2542/06.02.2023 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: